

Ось вам сонце, сказав чоловік з кокардою на кашкеті
і витягнув п'ятака, схожого на сонечко.
А це вам дорога, він зробив кілька ступнів праворуч,
носаком позначивши її межу.
Щоб вам було радісно — вмикайте магнітофони, транзистори,
беріть до рук іграшкові калатала,
бемкайте, хоч би й по голові.
Щоб не хотілося їсти й пити —
слухайте лекції, популярні кінофільми,
як ви житимете щасливо,
коли доправитесь небесного царства.
А щоб не капав за шию дощ —
пам'ятайте,
що будь-яка злива
колись та кінчається,
навіть потоп.
Буде холодно — співайте оцих пісень,
при цьому він подав жмутик
проштемпельованих текстів
(дозволено цензурою
для колективного співу
двом, трьом і більше співакам).
Коли вам захочеться відпочити —
розучуйте цікаву гру про війну,
уявіть, що опали вас вороги
і хочуть позбавити щасливого існування.
Словом, стріляйте, кидайтесь на амбразури,
падайте під танки.
Тільки не розбігайтесь, докинув він.
— Благодійнику наш,
кому хочеться тікати з раю, —
загукали ми в одне горло,
вдивляючись в очі під кокардою,
схожі на дві крапельки ртуті.